

שמתסור לך את המיכתב, ואם תרצי לר-
אותני, והדבר אינו מעיק עליך, תומיני
אותי לביתך.

נפגשו כך כמה פעמים, עד שאת
קבעת כי עלינו להיפרד כליל לחר-
דש ימים. ביקשת ממני שלא לטלפן ורא
לכתוב לך במשך חודש שלם. קבענו פגי-
שה לראש-השנה האזרחי, ורק אז נפגש-
נו שנית.

חשבתי באותו חודש ארוך וקשה כי
אולי מוטב לי לוותר עליך, לשכות את
התקופה שבלינו יחד ולנסות למצוא נע-
רה אחרת. אבל ידעתי שאיני יכול לעי-
שות זאת. כל-כך הרבה זוגות בעולם חיים
יחדיו לא אהבה! המון אנשים בורדים
מסתובבים בעולם ומחפשים את האהבה,
ולעיתים נדירות מוצאים אותה. לא את
האהבה הרגעית, הילדותית, אלא את ה-
אהבה האמיתית. האהבה שביני שני בני
אדם הגורמת להפוך את חיייהם לאושר.
המביאה להם את הזוהר והקסם. שרק
בגללם כדאי לחיות. כאשר מוצאים אהבה
כזו, אחרי שנים כה רבות של חיפושים,
אייפשר לוותר עליה.

זאת היא הסיבה שגם עכשיו, אחרי כל
החודשים הקשים שעברו עלי, ואחרי ה-
השפלה והסבל שעברתי בתחנת-המישט
רה, אני עדיין דבק באהבתנו.

כאשר לא הצלחתי להיפגש איתך ולמי-
סור לך את מחשבותי וכיסופי, התחלתי
רודף אחרך. ניסיתי למצוא רגע איתך
בכל הזדמנות, היפגשתיך בביתך, בעמוד
תך, וגם בסמינר לשלוות-הנפש שעברת
במלון תל-אביב.

משוחררת ואוהבת

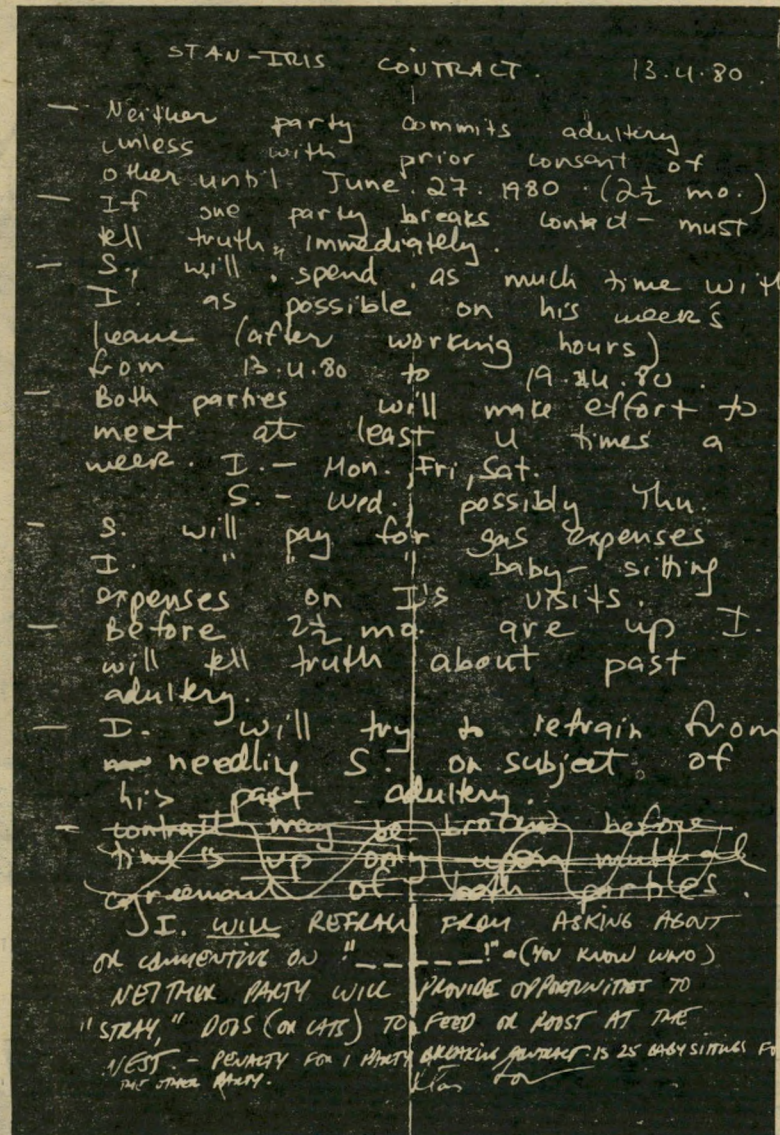
כ אשר באתי לביתך ביום הרביעי
בבוקר, ראיתי כי את מודאגת בגלל
תקלה במכוניתך, והבטחתי לעזור לך ככל
יכולתי. התחננתי לפניך ללכת איתי למיטה.
השתוקקתי כל-כך למגע עורך, לטעם שפי-
תך, וכאשר נעתרת לי לא היה מאושר
ממני. במיטה שבת להיות אותה איריס
שהכרתי. משוחררת ואוהבת. אני יודע כי
גם את נהנית וכי לחשת לי שאת אוהבת

ולהיות פנים-אליפנים איתך, ולהסביר לך
את רגשותי והחלטותי כדי שתחזרי אלי.
אילו הייתי מצליח בכך לא היו הדברים
מתגלגלים לאותו מצב נורא שאלינו נקי-
לענו.

הסברת לי את הפרידה ממני ברצונך
העז לחופש, ובכך שאני מהווה איום ל-
חירותך המוחלטת. אבל אני יודע כי היית
נתונה ללחצים נוספים באותה תקופה.
היתה זו הפעם הראשונה שיצאת לשוק-
העבודה ממש. עד אז לימדת בבית-הספר,
ונמצאת בתוך סביבה חברתית אוהדת ו-
מגוננת. כאשר החלטת לעזוב את ההוראה
ולעבוד כמזכירה, לא ידעת כמה החיים
אכזריים הם בחוק. נפגעת עד עומק
נישמתך כאשר הבוס ביקש ממך להכין
עבורו קפה. את לא היית מוכנה לפשרות.
רצית שיעריכו את מוחך והשכלתך, וסיי-
רבת להיכנע. אני מעריץ אותך על אור

איריס האמיתית. בפעם הראשונה נתת לי
להתקרב אליך ולראות עד כמה את זקרי
קה לאהבה וחום, וכמה את הסרת-ביט-
חון וחוששת מהעתיד.

ניסיתי לעזור לך בכל דרך אפשרית.
שוחחנו שיחות ארוכות על ילדותך ועל
הסבל שנגרם לך כאשר הוריקן התגרש,
ואת חרדתך מחוסר-אהבה. קראנו ביחד
ספרי פסיכולוגיה שהסבירו כי ילדות כי-
שלך עלולה להביא לשינאת האב, וב-
עיקבותיה לשינאת כל הגברים בעולם.
והרצון להתנקם בהם. ניסינו לנתח את
יחסך עם בעלך הקודם ועם יתר הגברים
בחייך, ולראות אם אמנם נרקמה בהם
תבנית אחת. הגענו למסקנה כי כאשר
היית פוגשת גבר שמצא חן בעיניך, היית
מושכת אותו עד שנקשר אליך, ואז היית
מנתקת את היחסים ביניכם, ללא סיבה
טובה.

הסכם אהבה

ניסחה איריס עבור השניים. הם מבטיחים לא לבגוד
איש ברעהו במשך תקופה מסוימת. לבלות זמן ממושך
ככל האפשר יחדיו. ואיריס מבטיחה להפסיק לנדנד לסטן על אהבתו הקודמת.

היה זה בתקופה זו, כאשר התחלתי
להכיר אותך כפי שאיש לא הכירך מעור
לם, שגיליתי כי חיי נקשרו בחיך. ואם
עד אז אהבתי אותך, אך ניסיתי לשנותך,
והייתי מעביר ביקורת על התנהגותך או
דיעותיך, הרי מרגע זה קיבלתי אותך
כפי שאת. לא רציתי לשעבד אותך, הסי-
כמתי לכבד את חירותך ודעותיך, ולא
לכפות עליך את דעותי.

הבוס ביקש קפה

ה יתה זו הפעם הראשונה בחיי שהסי-
כמתי לזנוח את דיעותי ומחשבותי.
שעמנו גדלתי מילדותי, למען יצור אנוש
אחר. רציתי לקבל אותך כפי שאת, על
דאבת ילדותך ומיגרעותיך, ולא לשנותך;
לקבלך באהבה, לא בביקורת ולא בקני-
טרנות. והייתי מוכן לעצב את עצמי לפי
דרישותיך והפצן.
כאשר עזבת אותי שנית, בחודש נור
במבר 1980, ידעתי שעלי רק למצוא זמן

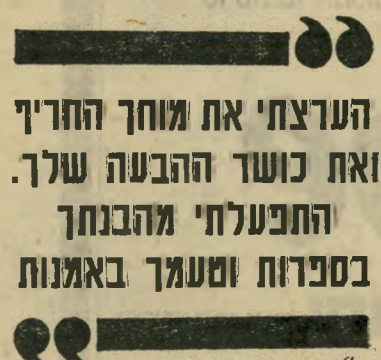
איריס

שאליה מופנה מכתב זה.
העולם הזה אינו מזהה אור-
תה, על פי העיקרון שאין לזהות אשה ה-
מתלוננת על אונס, כדי שלא להרתיע
נשים הנפולות קרבו לאונס מלהתלונן.

רגועה ושלוה

ה פצצתי בך לקרוא את היומן שכתב-
תי בזמן שבו הייתי רחוק ממך, אבל
את סירבת, והבטחת להיפגש איתי במוצ-
אי-שבת במסיבת-הסיום של הסמינר בתל-
אביב.

תליתי הרבה תיקוות בפגישה של מוצ-
אי-שבת. ידעתי כי את תהיי רגועה ושלי-

הערצתי את מוחך החריף ואת כושר ההבעה שלך.

התפעלתי מהבנתך בספרות ושעמך באמנות

וזה אחרי הקורס. ואז אוכל לשכנע אותך
באהבתי. אבל הפגישה התארכה, ואני
ישבתי לבדי בחוץ והיכיתי לך. געועי
ותיסכולי גברו מדי רגע. וכאשר הבנתי
ששוב לא יעלה בידי לשוחח איתך לבד,
התפרצתי לחדר ונטלתי את מפתחות
ביתך. היכיתי לך וכאשר נפתחה הדלת
ואת הגעת, לא היית לבדך. נילוו אליך
חמישה שוטרים, שערכו חיפוש על גופי
ועצרו אותי באשמת אונס. הם טענו כי
את האשמת אותי בכך שאנסתי אותך
פעמיים ביום הרביעי בבוקר.

אינני כועס, אני אוהב אותך ויודע כי
גם אוהבת אותי. ואני בטוח שאנו יכיר
לים להיות מאושרים יחדיו. אילו רק נתת
לי להסביר לך פנים-אליפנים את ליבני!
מכיוון שבית-המישפט אסר עלי להעביר
לך את הגיגי בכל דרך אחרת, נאלצתי
להשתמש לשסיכך בדפי העולם הזה. אל
תכעסי. אנא חזרי אלי!